

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

**Toledo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

49. De suspensionibus Concil. Trid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

est, quia Concilium decernit, ne quis beneficium, pensionem, vel patrimonium, quorum titulo est ordinatus, sine licentia Episcopi dimittat, an sit suspensus, qui dimitteret sine licentia post ordinationem? Respondeo quod non, nam Concilium iura antiqua tantum renouat: at iure antiquo non habetur talis suspensio, sed ea sola, qua aliquis sine titulo ordinatur, quæ reuocata est per cap. cum secundum. Hoc verum est, talem dimissionem, aut renunciationem sic factam irritam esse, & nullius valoris; nam verba concilij vim habent decreti irritantis, potentiamque tollentis faciendi contrarium.

Decimanona habetur in extra. cum deestabile. Pauli II. vbi suspenduntur omnes, qui simoniace ordinati fuerunt, à suorum ordinum executione, siue sint occulti, siue manifesti. Et idem dicendum de conferentibus ordinem per simoniam: nam ipsi quoque sunt suspensi ab executione suorum ordinum perpetuo, vt notat Abb. in cap. per tuas. 2. num. 7. & ibi Felyn. num. 3. de simon. & Silu. ver. suspensio. num. 7. licet nonnulli teneant, collatores non esse ipso iure suspensos. Alij verò ad triennium tantum, vt referunt Abb. & Silu. vbi supra. Aduerte prædicta intelligi de simonia reali, ex vtraque parte perfecta. Aduerte etiam, pœnam hanc suspensionis non comprehendere ignorantes, pura quia parentes, vel amici illis ignorantibus soluerint: nam in hoc casu ordinati sunt tantum suspensi quoad illum ordinem simoniace susceptum. Abb. & Fely. in cap. per tuas, de simo. Idem Abb. in d. cap. de simoniace, num. 6. de quibus omnibus plenè dicam, quando occurret sermo de simonia.

De suspensionibus Concilij Trident.

CAPVT XLIX.

Prima habetur in sess. 6. cap. 5. Episcopus etiam cuiusvis priuilegij prætextu Pontificalia in alterius Diœcesi exercens, sine Ordinarij loco expressa licentia, aut cum prædicta licentia exercens in alias personas præter ipsi Ordinario subiectas, ab exercitio Pontificalium ipso iure est suspensus. Rursus, ordinati ab Episcopo in aliena diœcesi sine licentia Ordinarij expressa Pontificalia exercente, aut etiam si habeat licentiam, si non sint ipsius Ordinarij subditi, ipso iure ab ordinum executione sunt suspensi. Aduerte, per Pontificalia, vt diximus supra, non intelliguntur ea, quæ ad iurisdictionem

perti-

pertinent, vt excommunicare, suspendere, interdicerere, iudicare, &c. sed quæ ad ordinem Episcopalem, & ipsius consecrationem pertinent, vt ordinare, chrisma conficere, clericos deponere, virgines benedicere, Ecclesias, & altaria consecrare, &c. milia. Hæc sunt quæ sub hac suspensione Episcopus prohibetur exercere in aliena Diœcesi, sine licentia expressa Ordinarij, quamuis etiam nec iurisdictionalia possit exercere, vnde supra diximus, sed hoc non continetur in hac prohibitione. Aduerte rursus, iure antiquo hoc cautum esse 7. q. 1. can. Episcopus, vbi maior pœna infligitur, nempe vt sic ordinati deponantur, & Episcopus etiam a celebratione Missarum per annum cesset, & ibi Turrecere. intelligit etiam deponendum Episcopi. Aduerte rursus, quando dicitur, quod suspensus est Episcopus ordinans in aliena Diœcesi, etiam cum licentia Ordinarij alios, præter subditos ipsi Ordinario, non intelligas non debent ipsi Episcopi in tali Diœcesi ordinare simul cum subditis Ordinarij suos etiam subditos, si quos habet; licet enim ordinare simul suos, si licentiam habet ordinandi in aliena Diœcesi supra diximus.]

Secunda habetur sess. 7. cap. 10. Capitulum, Sede vacante, infra annum à die vacationis non debet alicui licentiam ordinandi, aut litteras dimissorias dare, nisi arctatus sit ratione beneficij recepti, vel recipiendi, non obstante quouis priuilegio, et consuetudine, aut etiam iuris communis dispositione, quousi secus factum fuerit, Capitulum, Ecclesiastico subiacet interdicto, & sit ordinari, si in minoribus ordinibus constitutum fuerint, nullo priuilegio Clericali gaudent, præsertim in criminalibus: si verò in maioribus, ipso iure sunt suspensi, ab ordinum executione, ad beneplacitum futuri Prælati. Aduerte olim iure communi licuisse Capitulo, Sede vacante, licentiam ordinandi dare, vt habetur cap. cum nullus, de tempore ordin. in 6. tamen per Concil. Trident. limitatur, vt infra annum à die vacationis id non possit, nisi cum coarctatus ad ordines suscipiendos ratione beneficij suscepti, vel post vacationem suscipiendi; non tamen cum non coarctatus. Antequam verò transacto vacationis, si durat vacatio, procedit iuris communis dispositio, vt possit etiam id facere cum non coarctatus.

Tertia habetur sess. 14. cap. 2. Episcopus titularis etiam in loco nullius Diœcesis, etiam in loco exempto, etiam in aliquo Monasterio cuiusvis ordinis residens, aut moras trahens

etiam

etiam habens priuilegium de promouendo quoscumque ad se venientes, si alterius subditum, etiam prætenu familiaritatis, & continuæ comensalitatæ suæ, sine sui Prælati expresso consensu, aut literis dimissorijs ad aliquos sacros, aut minores ordines, aut primam tonsurâ promouerit, ab officio Pontificalium per annum ipso iure est suspensus, & taliter promoti ab executione ordinum sic susceptorum, donec suo Prælati visum fuerit, ipso iure sunt suspensi.

Quarta habetur sess. 23. cap. 8. Episcopus ordinans non proprium subditum, etiam si is accedat prætenu cuiusvis generalis, aut specialis rescripti, vel priuilegij, siue testimonio tamen sui Ordinarij, in quo eius probitas, & mores commendentur, a collatione ordinum per annum ipso iure est suspensus: & sic ordinatus a susceptorum ordinum executione, quam diu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus. Aduerte in habente priuilegium, vel rescriptum, ut etiam a non suo ordinari possit, licet non requirantur literæ dimissoriæ licentiâ Ordinarij continentibus, tamen requiritur testimonium mores & vitam ordinandi probans, & hoc est, quod sub hac pœna statuitur. Aduerte etiam, hoc decretum non extendi ad primâ tonsuram ex declaratione congregationis Concilij: nam primâ tonsura nomine ordinis in hoc Concilio non comprehenditur.

Quinta habetur in eadem sess. 23. cap. 10. Vbi Abbates, & alij quicumque quantumuis exempti, ipso iure ab officio, & beneficio per annum sunt suspensi, si literas dimissorias aliquibus Clericis secularibus concedant, ut ab alijs ordinentur, etiam si tales clerici ad suam pertineant iurisdictionem: sed horum ordinatio pertinet ad Episcopos, intra quorum diocesis fines prædicti Abbates, aut exempti existunt. Aduerte hoc non procedere de regularibus, qui sunt subditi talibus Abbatibus, aut de exemptis: his enim possunt concedere dimissorias, ut ab alijs ordinentur. Aduerte etiam, per illos exemptos intelligi eos, qui inferiores Abbatibus, aut saltem non superiores sunt. Rursus eadem pœna imponitur contra Collegia, aut Capitula, etiam Cathedralium Ecclesiarum, similes dimissorias clericis secularibus concedentia, quod intellige excepto casu, quando vacat Sedes anno elapso, ut diximus supra in secunda suspensione. Rursus, qui literas dimissorias a quibusvis in iurisdictione Episcopi, loco capituli, Sede vacante, succedentibus obtinentes, sunt ipso iure suspensi ab

execu.

executione ordinum, si maiores fuerint, ad beneplacitum
turi praelati. Aduerte, sicut capitulum non potest Sede vacante
litteras dimissorias concedere, ita nec alius quicumque,
loco Capituli in iurisdictione Episcopi vacante Sede succedet.

Sexta habetur sess. 24. cap. 1. in decreto de reformat. Si
Parochus, vel alius Sacerdos, siue regularis, siue secularis sit,
iam si id sibi ex priuilegio, vel immemorabili consuetudine
licere contendat, alterius Parochi sponsus sine illorum Pa-
rochi licentia matrimonio coniungere, aut benedicere ausus
erit, ipso iure tamdiu suspensus maneat, quamdiu ab Ordi-
nario eius Parochi, qui matrimonio interesse debebat, in
quo benedictio suscipienda erat, absoluat.

Septima habetur sess. 23. cap. 17. praefecta Monasterio res-
tur, per mensem ante professionem alicuius faciendam, Ep-
iscopum ipsum certiores facere, alias ab officio est suspen-
tam diu, quamdiu videbitur Episcopo.

Octaua habetur sess. 23. cap. 14. de reform. Episcopi a con-
binatu postquam a synodo admoniti fuerint, non se emen-
tes, ipso facto sunt suspensi. Haec sunt suspensiones con-
in Concilio Tridentino.

De degradatione seu depositione.

CAPVT L.

Degradatio ad suspensionem reducitur: est autem sus-
pti ordinis perpetua depositio, vt notat Felyn quod
tat Hostien. & Innocen. cap. qualiter 2. num. 50. de ac-
cusa. Ecclesia enim non potens auferre characterem ordinis
semel impressum, vsum eius legitimum in perpetuum auferre
& hoc est clericum degradare, & vt sic dicam, deordinare, seu
ab ordine deponere. Dixi autem, legitimum, quia non potest
omnem vsum auferre: nam sacerdos degradatus potest con-
secrare, & Episcopus degradatus ordinare, licet peccet graui-
sime id facientes, vt dicit Archi. in cap. quod sit. in fin. de con-
secrat. dist. 2. & de communi testatur Gemi. in cap. degradatio.
§. poterit. in fin. de poen. in 6. Qui vero suscipiunt ab his secer-
ter ordinem, manent suspensi. arg. ex. in cap. 1. in fin. de ordi-
nat. ab Episcopo, qui renunc. Ex quo sequitur, cum degradatio
sit ordinis depositio, degradatum priuari omni officio, & be-
neficium